

планування на підприємствах, а також склад заходів щодо його вдосконалення, є необхідним і дуже важливим процесом. Так, до найважливіших напрямів підвищення якості податкового планування на підприємствах в сучасних умовах належать [3, с.206].

1) використання показника економії витрат на оплату праці персоналу, який відповідає за розробку та прийняття управлінських рішень за умов використання інформації податкового планування, та критерію випередження темпів зростання прибутку до оподаткування над темпами зростання суми податків і зборів, які сплачуються. Це дозволить знизити витрати часу на розробку та прийняття управлінських рішень;

2) здійснення контролю та аналізу інформації про хід виконання планів із податкових платежів, у ході якого визначається відхилення фактичних податкових зобов'язань підприємства від запланованих. Це дозволить не тільки отримати інформацію для досягнення поставленої мети, але і буде обов'язковою умовою виникнення нового циклу

управління податковими платежами та податковим навантаженням підприємства;

3) використання критерію чистої приведеної вартості, скоригованої з урахуванням трансакційних витрат, зокрема витрат податкового адміністрування і витрат податкових перевірок, що дозволить враховувати вплив податкової політики держави на оцінку інвестиційних проектів;

4) зменшення рівня трансакційних податкових витрат суб'єкта господарювання, які пов'язані зі здійсненням заходів податкового планування: розмежування у законодавстві ухилення від сплати податків від легальних способів уникнення оподаткування, у тому числі податкового планування.

Отже, податкове планування є одним з базових інструментів, що активізує показники ефективності функціонування підприємства. Легальна, системна та оптимальна організація податкового планування надасть можливість підприємству збільшити прибуток, оптимізувати податкові зобов'язання, синхронізувати грошові потоки та не отримувати штрафних санкцій.

Література

1. Макаренко И. В. Теоретические и практические аспекты внедрения налогового планирования на предприятии / И. В. Макаренко // Труды БГТУ. Серия: Экономика и управление. – 2011. – №7. – С.220-223.

2. Беспалов М. В. Налоговое планирование и оптимизация налогообложения: основные цели, задачи и принципы осуществления / М. В. Беспалов // Бухгалтерский учет в бюджетных и некоммерческих организациях. – 2013. – №23(335). – С.26-32.

3. Краус Н. М. Податкове планування на мікрорівні в національній економіці: інноваційний аспект / Н. М. Краус // БізнесІнформ. – 2012. – №5. – С.204-207.

УДК 658.16

ФІНАНСОВЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Вознюк А. – ст. 3 курсу, гр. Ф_{вн}-32

Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Волошук Р.Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах ринкової економіки за несприятливих обставин будь-який суб'єкт господарювання може виявитися у кризовому фінансовому стані. Причини такого стану пов'язані як з негативним впливом зовнішнього середовища на діяльність підприємства, так і з недоліками управління його фінансово-господарською діяльністю. Численність кризоформуючих факторів свідчить про необхідність застосування спеціальних методів управління діяльністю підприємства з метою його фінансового оздоровлення, адже прийняття зважених та ефективних управлінських рішень спроможне згладити негативні наслідки кризових явищ.

Фінансове оздоровлення суб'єкта господарювання в системі антикризового управління передбачає зміну підходів до управління підприємством, принципів його діяльності, які повинні бути спрямовані на підвищення якості управління, зростання ефективності фінансово-господарської діяльності, конкурентоспроможності виробленої продукції, продуктивності праці, зниження витрат з виробництва та реалізації продукції, підвищення фінансових результатів діяльності за рахунок розробки та реалізації заходів фінансового оздоровлення, пошуку можливості залучення кризовим

підприємством інвестиційних ресурсів, антикризових компаній та інфраструктури супроводу реабілітаційних процедур, використання заходів державної підтримки [1, с.76].

Фінансове оздоровлення підприємства як частина системи антикризового управління базується на наступних принципах [2, с.45]:

1. Рання діагностика кризових явищ у фінансово-господарській діяльності підприємства. З огляду на те, що виникнення кризи на підприємстві несе загрозу його існуванню та пов'язано з відчутними втратами власників капіталу, можливість виникнення кризи повинна діагностуватися на найбільш ранніх стадіях з метою своєчасного використання можливостей її нейтралізації.

2. Терміновість реагування на кризові явища. Кожне кризове явище, що виникло, не тільки має тенденцію до розширення з кожним новим господарським циклом, а й породжує нові супутні йому явища. Чим раніше будуть застосовані антикризові заходи, тим більшими можливостями відновлення буде володіти підприємство.

3. Адекватність реагування підприємства на ступінь реальної загрози його фінансовій рівновазі. Використовувана система заходів з нейтралізації загрози банкрутства зазвичай пов'язана з

фінансовими витратами або втратами. При цьому рівень цих витрат і втрат повинен бути адекватний рівню загрози банкрутства підприємства. В іншому випадку або не буде досягнутий очікуваний ефект (якщо дії заходів недостатньо), або підприємство буде нести не виправдано високі витрати (якщо дії заходів надлишкова).

4. Повна реалізація внутрішніх можливостей виходу підприємства з кризового стану. У боротьбі із загрозою банкрутства підприємство повинно розраховувати виключно на внутрішні фінансові можливості.

Процес фінансового оздоровлення в системі антикризового управління розділяють на окремі процедури, тобто впорядковану сукупність формалізованих, послідовно і паралельно здійснюваних управлінських дій, що створюють умови для ефективного оздоровлення підприємства. До таких процедур належать [3, с.57]:

1. Усунення неплатоспроможності передбачає життя системи заходів, заснованих на принципі «відсікання зайвого», що визначає необхідність скорочення розмірів як поточних потреб, так і окремих видів ліквідних активів.

2. Відновлення фінансової стійкості, пов'язане зі здійсненням системи заходів, заснованих на використанні принципу «стиснення підприємства», яке повинно супроводжуватися заходами як щодо

забезпечення приросту власних фінансових ресурсів, так і зі скорочення необхідного обсягу їх споживання.

3. Забезпечення фінансової рівноваги підприємства у тривалому періоді включає систему заходів, засновану на використанні моделі стійкого економічного зростання, що забезпечується параметрами його стратегії.

Таким чином, фінансове оздоровлення підприємства повинно передбачати глибокі структурні зміни у фінансово-господарській діяльності підприємства, які можливі тільки після фундаментального аналізу всіх факторів внутрішнього й зовнішнього середовища функціонування підприємства та показників його господарської діяльності та сприйняття нової філософії антикризового управління, яка спрямована на попередню діагностику причин виникнення кризової ситуації на підприємстві, вибір стратегії розвитку підприємства, розробку процедур фінансового оздоровлення підприємства та системи контролю за їх реалізацією, коригування стратегії фінансового оздоровлення згідно умов внутрішнього та зовнішнього середовища. Фінансове оздоровлення є ефективним, якщо після його здійснення підприємство виходить з фінансової кризи та забезпечує платоспроможність і прибутковість у довгостроковому періоді.

Література

1. Волынская О. А. Финансовое оздоровление предприятия как элемент антикризисного управления / О. А. Волынская // Актуальные вопросы экономических наук. – 2014. – №41-2. – С.76-82.
2. Мусалкин А. Финансовое оздоровление строительных организаций: содержание и основные подходы / А. Мусалкин // Финансовая жизнь. – 2011. – №4. – С.43-47.
3. Салпагаров М. А. Методологические подходы к категории «финансовое оздоровление» предприятий / М. А. Салпагаров // Экономический анализ: теория и практика. – 2009. – №31(160). – С.53-59.

УДК 65.011.11:658.5.011.8

СТРАТЕГИЯ І ТАКТИКА АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Коровай О. – ст. 3 курсу, гр. Ф_{вн}-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасна економічна ситуація в Україні характеризується фінансовою нестабільністю, інфляцією, фазами спаду й депресії, які періодично чергуються, незначним зростанням обсягів виробництва тощо. В таких умовах господарська діяльність підприємств здійснюється під впливом різних кризових явищ. Загальна неплатоспроможність обмежує та робить нездійсненними або малоефективними будь-які дії із виведення суб'єктів господарювання і кризового стану. Тому, особливої актуальності в таких мовах набуває розробка підходів і механізмів антикризового фінансового управління для підприємств, головна мета яких не ліквідація в процесі конкурентного виробництва, а запобігання банкрутству і вихід з неплатоспроможного стану.

Успіхи і невдачі у діяльності суб'єктів господарювання варто розглядати як взаємодію низки чинників: зовнішніх, які мало залежать від підприємств – це розмір і структура потреб

населення, рівень доходів і заощаджень громадян, політична стабільність (чи нестабільність), розвиток науки і техніки, рівень культури, міжнародна конкуренція, а також внутрішніх, залежних від організації роботи самого підприємства, – це недосвідченість менеджерів, некомпетентність керівництва, його невідповідність об'єктивним умовам, що змінилися тощо.

Вплив негативних чинників на діяльність суб'єктів господарювання зумовлює необхідність здійснення антикризового фінансового управління, що включає сукупність знань і результати аналізу практичного досвіду, які спрямовані на оптимізацію механізмів регуляції фінансової діяльності підприємств, виявлення прихованих ресурсів, потенціалу розвитку на складному етапі розвитку.

Можна виділити різні типи політики здійснення антикризового фінансового управління на мікрорівні: передкризове управління; управління в умовах кризи; управління процесами виходу з